

עדים המקיימים כתב ידם שעל השטר:

רבי	• זה כתב ידי וזה כתב ידו של חברי • זה כתב ידי וזה כתב ידו של חברי על כתב ידם הם מעידים על כן צריכים ב' עדים לכל חתימה רבי לחומרא	חכמים	• זה כתב ידי • זה כתב ידי על מנה שבשטר הם מעידים כשמקיימים כתב ידם ביחיד יש ב' עדים על המנה חכמים לקולא
-----	--	-------	---

כשאין יכולים להעיד על חתימת עד האחר:

רבי	• כ"א מעיד על חתימת ידו • מביא אחד מן השוק שמעיד על שני החתימות הרי יש ב' עדים לכל חתימה. רבי לחומרא	חכמים	• כל אחד מעיד על חתימת ידו די בזה ואין צריכים עוד אחד מן השוק, שהרי יש ב' עדים המעידים על המנה שבשטר. חכמים לקולא
-----	--	-------	--

כשאחד מן עדים החתומים מת:

רבי	• מעיד על כתב ידו ועל כת"י חברו המת • מביא אחד מן השוק שמעיד על ב' החתימות הרי יש ב' עדים לכל חתימה. רבי לקולא	חכמים	• מביא שנים מן השוק שמעידים על חתימת עד המת החי אינו יכול להעיד על חתימת המת, דא"כ קא נפיק נכי ריבעא דממונא על פיו חכמים לחומרא
-----	--	-------	--

קנפיק נכי ריבעא דממונא אפומא דחד סהדא

אם הקיום הוא על מנה שבשטר, והחי מעיד על חתימתו וחתימת חברו:

עד החי מעיד על חתימתו, מתקיים 50%

הוא עוד מעיד על חתימת חברו, מתקיים 25%

א' מן השוק מצטרף לקיים חתימת חברו, מתקיים 25%

הרי 75% נתקיים על ידי עד החי

שלשה שישבו לקיים את השטר, שנים מכירין חתימות ידי עדים ואחד אינו מכיר;
עד שלא כתבו מעידין בפניו וחותרם, משכתבו אין מעידין בפניו וחותרם.

שמע מינה תלת	מתקף לה רב אשי
• שמע מינה עד נעשה דיין מעידין בפניו וחותרם – הדיינים מעידין • שמע מינה דיינין המכירין חתימות ידי עדים אינן צריכין להעיד בפניהם מעידין בפניו – ולא בפניהם • שמע מינה דיינין שאין מכירין חתימות ידי עדים צריכין להעיד בפני כל אחד ואחד מעידין בפניו – ולא די במה ששנים מהם יודעים	אכן שמע מינה לעולם צריכים להעיד בפני דיינים המכירים חתימת ידי העדים כי צריך לקיים הגדת עדות. וכאן הרי נתקיים הגדת עדות במה שהעידו בפני הדיין שאינו מכיר. לעולם אין צריכים להעיד בפני כל אחד, ורק כאן מעידים כי צריכים לקיים הגדת עדות, אבל אם העידו בפני שנים גם השלישי יכול לחתום.